

Ewa Nawrońska

Szczecin - Niemierzyn

Informator Archeologiczny : badania 6, 80-81

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

nie jak jedyny pochówek popielnicowy. 12 grobów zostało już częściowo lub silnie zniszczonych co spowodowało, że w czterech przypadkach nie zdołano określić rodzaju pochówku.

Groby wyposażone były przede wszystkim w ceramikę /najczęściej czerpaki, misy, garnki/. W 13 grobach znaleziono ogółem 24 przedmioty z brązu.

Na szczególną uwagę zasługuje grób nr 24, oprócz ceramiki zawierał on 4 formy odlewnicze kompletne, bliżej nieokreślony przedmiot gliniany. Z pozostałych pochówków do ciekawszych zaliczyć można grób nr 17. Był to jedyny pochówek z brukiem kamiennym. W jamie ze skupiskiem spalonych kości znaleziono kilka kości długich szkieletu. Wyposażenie grobu stanowiło 16 naczyń i przedmiot z brązu.

Badania będą kontynuowane w wypadku wznowienia eksploatacji.

SZCZECIN-NIEMIERZYN

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Szczecinie

Badania prowadziła mgr Ewa Nawrońska,
Finansował WKZ w Szczecinie, Trzeci sezon
badań, Osada ludności kultury łużyckiej z
IV - V okresu epoki brązu i wczesnej epoki
żelaza.

Wykopaliska były kontynuacją prac z lat 1970-1971 r. i koncentrowały się w południowo-zachodniej części osady. W roku bieżącym przebadano obszar o powierzchni ca 300 m². Uchwycono południowo-zachodni zasięg osady. Odsłonięto warstwę kulturową o miąższości 10-40 cm i odkryto 12 jam oraz 2 paleniska. Ponadto 1 jama wystąpiła w calcu poza zasięgiem warstwy kulturowej. Zarówno warstwa jak i jamy zawierały znacznie mniej zabytków ruchomych niż poprzednio, także miąższość ich jest mniejsza. W roku bieżącym wydobyto jedynie około 1 tys. sztuk ceramiki, wśród których przeważały ułamki naczyń grubowej roboty, oraz 2 zabytki.

Rowy sondażowe założone na przedłużeniu wykopów, w południowej i zachodniej części osady pozwoliły ustalić jej całkowity zasięg.

Osada położona była na południowo-zachodniej części wzgórza, jej obecna powierzchnia wynosi w przybliżeniu obszar 1 ha. Prawdopodobnie jej pierwotny zasięg rozciągał się dalej w kierunku zachodnim lecz część ta została zniszczona przez budowę drogi.

Ogółem w trakcie trzyletnich badań wydobyto ca 15 tys. fragmentów ceramiki, które zaliczyć można do typowego inwentarza naczyń kultury łużyckiej z przełomu epoki brązu i żelaza na Pomorzu Zachodnim. Wśród nielicznych zabytków brak ścisłych wyznaczników chronologicznych.

Prace wykopaliskowe na stanowisku zostały zakończone.

ŚWINICE-KOLONIA, pow. Łęczyca
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadził mgr Zdzisław Kaszewski.
Finansował WKZ w Łodzi. Pierwszy sezon
badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej z IV
okresu epoki brązu.

Przeprowadzono badania na cmentarzysku kultury łużyckiej. Stanowisko położone jest w odległości 900 m na północ od wsi Kolonia-Świnice i 420 m na wschód od drogi Świnice-Grabów.

Przekopano obszar 750 m², odkryto 50 grobów ciałopalnych, które na podstawie obrządku pogrzebowego można podzielić na trzy typy: a/ groby popielnicowe czyste, b/ groby jamowe zawierające przepalone kości ludzkie i ułamki celowe rozbitych naczyń, c/ groby jamowe z przepalonymi kośćmi ludzkimi.

Odkryto 35 grobów popielnicowych. Zawierały one prócz popielnicy przeważnie po jednym naczyniu. Popielnice bardzo często przykryte były misami lub ułami kami uszkodzonych waz szerokootworowych.

Groby jamowe w liczbie 9 były znacznie bogaciej wyposażone w ceramikę, zawierały przeciętnie 3-4 naczynia, których ułamki tworzyły skupiska w koło przepalonych kości ludzkich. Pozostałe groby jamowe zawierały tylko przepalone kości ludzkie złożone w regularnych owalnych jamach.

Na podstawie form naczyń oraz obrządku pogrzebowego można ustalić chronologię tego cmentarzyska na IV okres epoki brązu oraz jego przynależność do środkowopolskiej grupy kultury łużyckiej.

ULIM, pow. Gorzów Wlkp.
Stanowisko 2

Muzeum w Gorzowie Wlkp.

Badania prowadził mgr Tadeusz Seniów.
Finansowało Muzeum w Gorzowie Wlkp.
Pierwszy sezon badań. Osada ludności
kultury łużyckiej z końca V okresu epoki
brązu do starszego okresu rzymskiego.